

handling skaffe os Paragraphen saaledes for-
 met, at vi ikke gennem denne nye Lov blive
 nødt til at haandhæve Drukkenstab som Mid-
 del til at frigjøre sig for Straf. Jeg kan der-
 for ikke Andet end anbefale Endringsforslaget.
 Jeg gaaer her aldeles ikke ind paa at under-
 søge, om det tilfulde svarer til sin Hensigt, og
 det er meget muligt, at det ærede Medlem
 bagved mig (Klein) har Ret i sin Paastand i
 den Henseende; men jeg er overbevist om, at
 vi ved at antage Forslaget naae den Hensigt at
 skaffe Paragraphen saaledes formet, at det deri
 bliver udtalt, at det: at være drukken, er en
 ussel og gemeen Handling. (En Stemme:
 Saa maa der sættes Straf derfor!) Jeg hø-
 rer, at det ærede Medlem mener, at der bør
 sættes Straf for Drukkenstab; men det staaer
 ikke her. Det skulde være mig hjært, om det
 kom til at staae der. Denne § 39 er over-
 ordentlig uheldig redigeret, og den er svag i
 hvert Ord. Dette kan ligge i Sagens Natur;
 men, som den er, kan den fortolkes, jeg veed
 ikke paa hvormange Maader. Naar jeg seer
 saadanne besynderlige Fortolkningsskifter som
 den, at en Mand, fordi han er i et offentligt
 Hverv, skal være mere udsat for Bagvaskelse
 og Udfjeldning end andre Folk, veed jeg ikke,
 hvorhen man kan komme med sine Fortolkningss-
 kifter. — Det Spørgsmaal, der er reist af
 det ærede Medlem ligeoverfor (Suel), vil jeg
 for min Part afgjøre ved at stemme imod hans
 Endringsforslag, idet jeg ønsker at beholde,
 hvad der staaer i Loven, for at man ikke for
 let skal frigjøre Folk for Forbrydelser, de have
 havt i Sinde at udøve. Jeg vilde meget hellere
 afgjøre gennem Loven, hvad det ærede Med-
 lem mener er et Stridsspørgsmaal mellem
 Netslærde, end jeg vil tage denne Sætning ud,
 naar den staaer her. Simpel sund Sands
 siger, at den, som virkelig har lagt an paa at
 forgive, men tilfældig har taget Sukker istedet-
 for Gift, er nærved at være ligesaa skyldig
 som den, der har brugt Gift. (Suel: Deri
 er jeg ganske enig!) Ja! saa lade vi Sætning-
 en staae, og, skulde Sagen derfor komme til-

bage fra Landsstinget, kunne vi altid senere
 komme til en Afgjørelse. Det, at man paa et
 andet Sted kan have saadanne theoretiske
 Skrupler, kan man ikke regne. Vi see, at Lov-
 forslaget har lidt mange Forandringer paa
 Grund af disse besynderlige theoretiske Skrup-
 ler, men det kan ikke hindre os i at føre det
 saa stikkeligt tilbage, som det var, før de vig-
 tigste Forandringer bleve foretagne.

Winther: Med Hensyn til det ene
 Punkt, jeg vilde have omtalt, kan jeg nu spare
 Thinget at høre videre derom, da jeg ganske
 kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem
 for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning)
 sagde om § 39. Der er imidlertid et andet
 Punkt, med Hensyn til hvilket det ærede Med-
 lem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein)
 sagde, at han ikke ret forstod, hvad Endrin-
 gens Forslagsstiller havde tilsigtet med sit For-
 slag; det er det, hvori der er foreslaaet, at
 i § 41 skulle de sidste Ord: „forfaavidt intet
 andet Redningsmiddel stod til hans Raadighed“
 bortfalde. Jeg veed ikke, hvortil den ærede
 Forslagsstiller kan have sigtet, men jeg synes
 ikke, det er uden Vigtighed, at disse Ord ud-
 gaae; thi det er et Spørgsmaal, hvad man
 forstaaer ved, at „intet andet Redningsmiddel
 stod til hans Raadighed“. Vil det sige, at
 Straffrihed ikke skal kunne indtræde, dersom
 det bagefter for en rolig Betragtning viser sig,
 at der havde været andre Midler, hvorved
 Bedkommende havde kunnet redde sig, end det,
 han har valgt? Dersom Ordene kunne for-
 staaes paa den Maade, forekommer det mig at
 være uret; thi Straffrihed bør vist ogsaa i saa
 Tilfælde kunne indtræde, men maastee de ere
 at forstaae saaledes, at han selv skal være sig
 bevidst, at der er flere forskellige Midler, han
 kan bruge for at redde sig, og at han da bliver
 straffskyldig, fordi han netop har valgt det Mid-
 del, som han valgte, og ikke et andet, hvorved han
 ikke kom til at gjøre Skade paa en Andens
 Eiendom. Jeg troer, at det er, for at denne
 Misforstaaelse eller Tvetydighed ikke skal kunne